

saaledes som deres Ord lyde. Jeg turde maasse heraf tage Anledning til at sige et Par Ord om Vædringsforslaget Nr. 14 til § 24. Det er blevet sagt, at naar man lod Bestemmelserne angaaende Tilfynet med Indlændinge gaa ud af Loven og navnlig lod § 15 gaa ud, maatte man ogsaa lade Lovforslagets § 24 gaa ud, idet man ellers vilde hævde de nu gjældende Bestemmelser. Jeg vil derimod sige, at jeg ikke vilde anse denne Ulykke at være stor af den Grund, jeg har tilladt mig at antyde: fordi de nu gjældende Bestemmelser i Virkeligheden ikke give noget Bidrag til at føre et ordentligt Tilfyn med Indlændinge. Det kan ikke nytte, at man i denne Henseende gjør sig Illusioner. Men lige over for de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 14, vil jeg tillade mig at bemærke, at det ikke gaar an at vedtage de Herrens Vædringsforslag, fordi det ikke gaar an at lade § 24 gaa helt ud af Loven. Det gaar ikke an at lade den Bestemmelse, som oplyser de nu gjældende Lovbestemmelser, gaa ud og altsaa lade disse Lovbestemmelser blive bestaaende, naar de ere uforenelige med, hvad man iøvrigt vedtager i Lovforslaget. Naar de ærede Medlemmer vilde have fuldstændigt den Tanke, som ligger til Grund for deres Vædringsforslag under Nr. 14, skulde de ikke have foreslaaet, at Lovforslagets § 24 gik ud, men saa skulde de have foreslaaet en Tilføielse om, at disse Bestemmelser traadte ud af Kraft, for saa vidt angaar Udlandinge, eller gjort en Tilføielse, som gik ud paa at lade disse Lovbestemmelser blive bestaaende, for saa vidt de angaa Indlændinge. Men paa den Maade, som de ærede Medlemmer have foreslaaet: Væk med hele § 24, tror jeg rigtignok ikke, at det kan lade sig gjøre. De Herrere kunde have foreslaaet indsat i § 24 en Undtagelse for Forordningen af 10de December 1828's Bestemmelse. De kunde have sagt: med Undtagelse af §§ 13 og 14 oven, men jeg tror ikke, at det hos de ærede Medlemmer, der have ment, at man skulde lade § 15 udgaa, kan finde Billigelse, at man skulde lade § 24 gaa ud. Naar ærede Medlemmer ville efterse de Bestemmelser, der nævnes i § 24 som dem, der skulle falde bort i Fremtiden, nærer jeg sandelig ingen Tvivl om, at De deri vilde finde saa urimelige og generende Bestemmelser, der i Virkeligheden ikke ere komne til Anvendelse indtagen i ganske færegne Undtagelsestilfælde, at De vilde være ganske enige med Justitsministeren i, at det vil være høist ønskeligt at faae disse gamle Lovbestemmelser ud af Verden.

Svad Vædringsforslaget under Nr. 11 angaar, som er stillet af flere ærede Medlemmer, kan jeg ikke Andet end erkjende, at det vil være heldigere end det, der vedtoges ved 2den Behandling, hvad § 15 angaar. Jeg har tildeels antydet, hvorfor jeg anser Forslaget her for bedre. Det ligger dels deri, at man vil lade Begyndel-

sesbestemmelsen i den ved 2den Behandling vedtagne § 15 falde bort, den Bestemmelse, der vilde gjøre det til Bligt for Alle under Straf at være forsynede med Legitimation, dels deri, at man vil gjøre den Del af den ved 2den Behandling vedtagne § 15, som jeg ansaa for den vigtigste og den, jeg kunde give mit Bifald, mere virksom ved den Maade, hvorpaa man udtrykkelig har fremhævet, at de paagjældende Vagabonder kunne sendes hjem, og at de kunne forsynes med Arbeidsbog og undergives de Kontrolbestemmelser, som ere foreskrevne om udenlandske Vagabonder. I begge Henseender forekommer det mig, at Affattelsen har Fortrin for, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Naar de samme ærede Herrere have foreslaaet Underænderingsforslaget til § 11, saa skal jeg ganske henstille, hvor vidt man vil finde de under Underænderingerne foreslaaede Affattelser heldigere, end hvad der staar under Nr. 11 eller ikke. Vædringsforslaget under Nr. 9 Litra a. kan vist være ganske rigtig; derimod anser jeg det for at være temmelig ligegyldigt, om man vedtager Litra b. Jeg gaar ud fra, at naar det hedder i § 15, at de Paagjældende kunne hjemsendes til det Sted, som maa anses for deres Hjem, saa siges dermed i Virkeligheden det Samme som det, der er foreslaaet af det ærede Udvalgs Flertal i § 16, 2det Stykke; men selvfølgelig har jeg ikke Noget imod, at man udtrykkelig siger det, naar man tror, der vindes Noget derved. Vædringsforslaget under Litra d. finder jeg rigtig. Med Hensyn til Forslaget under Litra c. skal jeg ganske henstille, om man vil vedtage eller forkaste det; i og for sig vilde jeg foretrække, hvad der staar i de ærede Medlemmers § 15, 2det Stykke. Jeg behøver naturligvis ikke nærmere at motivere den Underændring, jeg har foreslaaet under Nr. 10, nemlig at Ordet „Hjemsending“ skulde rettes til „Hjemsendelse“, og jeg har for saa vidt kun tilbage at sige nogle Ord angaaende det ærede Flertals nye § 17. Jeg maa her foretrække, hvad der er foreslaaet af de ærede Medlemmer under Nr. 11; jeg anser det for at være at gaa for vidt, naar Personer, der en Gang i deres Liv, i deres maaste tidlige Ungdom, have været sendte hjem, fordi de ikke havde tilstrækkelige Subsistensmidler, eller som en Gang i deres Ungdom have været straffede for Betleri eller Løsgangeri, derfor i hele Resten af deres Liv skulle være undergivne de Bestemmelser, der ere foreslaaede her i § 17. Disse Bestemmelser have endog saa et meget værre Udseende, end det vist har været det ærede Udvalgs Mening. Det siges nemlig her, at saadanne Personer „maa det kun tilstedes at drage om for at søge Erhverv“. Det kunde synes at være Meningen, at disse Personer overhovedet slet ikke maatte forlade det Sted, hvor de horte hjemme, uden først at indhente Tilladelse, som kun maatte meddeles dem under visse særegne Omstændigheder; men bortset herfra fore-